

8 octombrie 2019

Știri Legislative

Dreptul Uniunii Europene

Sumar:

1. Jurisprudența CJUE - selecție septembrie 2019

Jurisprudență

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 18 septembrie 2019. Comisia Europeană împotriva Republicii Italiene. (Cauza C-526/17)

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru - Articolul 258 TFUE - Directiva 2004/18/CE - Coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii - Concesionări de lucrări publice - Prolungirea duratei unei concesiuni existente pentru construirea și exploatarea unei autostrăzi, fără publicarea unui anunț de participare.

Prin prelungirea de la 31 octombrie 2028 la 31 decembrie 2046 a concesiunii lucrărilor publice pentru tronsonul autostrăzii A 12 (Livorno-Civitavecchia) care leagă Livorno de Cecina (Italia) fără publicarea unui anunț de participare, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 2 și 58 din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor publice de lucrări, de bunuri și de servicii, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1422/2007 al Comisiei din 4 decembrie 2007.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 18 septembrie 2019. AQ și DN împotriva Ministre de l'Action et des Comptes publics. Cereri de decizie preliminară formulate de Conseil d'État (Franța). (Cauzele conexate C-662/18 și C-672/18)

Trimitere preliminară - Impozitare directă - Directiva 90/434/CEE - Directiva 2009/133/CE - Articolul 8 - Plusvalori aferente unor operațiuni de schimb de titluri - Cesiune a titlurilor primite în momentul schimbului - Plusvaloare plasată în regim de amânare a impozitării - Impozitare a acționarilor - Impozitare potrivit unor norme privind baza și cota de impozitare distincte - Reduceri ale bazei de impozitare care țin seama de durata deținerii titlurilor.

Articolul 8 alineatele (1) și (6) din Directiva 2009/133/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parțiale, cesionării de active și schimburilor de acțiuni între societățile din state membre diferite și transferului sediului social al unei SE sau SCE între statele membre și articolul 8 alineatul (1) și alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 90/434/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, scindărilor, cesionării de active și schimburilor de acțiuni între societățile din diferite state membre trebuie interpretate în sensul că, în cadrul unei operațiuni de schimb de titluri, acestea impun aplicarea, în privința plusvalorii aferente titlurilor schimbate și plasate în regim de amânare a impozitării, precum și în privința celei rezultate din cesiunea titlurilor primite în schimb, a aceluiași tratament fiscal, în raport cu cota de impozitare și cu aplicarea unei reduceri fiscale pentru a ține seama de durata deținerii titlurilor, cu cel care s-ar fi aplicat plusvalorii care ar fi fost realizată cu ocazia cesiunii titlurilor existente înainte de operațiunea de schimb, dacă aceasta din urmă nu ar fi avut loc.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 18 septembrie 2019. Finanzamt Kyritz împotriva Wolf-Henning Peters. Cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof. (Cauza C- 700/17)

Trimitere preliminară - Fiscalitate - Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) - Directiva 2006/112/CE - Articolul 132 alineatul (1) literele (b) și (c) - Scutiri - Spitalizare și îngrijire medicală - Prestarea de îngrijiri medicale în exercitarea profesiunilor medicale și paramedicale - Lipsa relației de încredere între prestatorul de îngrijiri medicale și pacient.

---

1) Articolul 132 alineatul (1) literele (b) și (c) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că prestațiile de îngrijiri medicale precum cele în discuție în litigiul principal, care sunt furnizate de un medic

specialist în chimie clinică și diagnostic de laborator, pot intra sub incidența scutirii de taxa pe valoarea adăugată prevăzute la articolul 132 alineatul (1) litera (c) din această directivă dacă nu îndeplinesc toate condițiile de aplicare a scutirii prevăzute la articolul 132 alineatul (1) litera (b) din directiva menționată.

2) Articolul 132 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul că scutirea de taxa pe valoarea adăugată prevăzută de acesta nu este supusă condiției ca prestarea de îngrijiri medicale vizată să fie furnizată în cadrul unei relații de încredere între pacient și prestatorul de îngrijiri medicale.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 19 septembrie 2019. Ottília Lovasné Tóth împotriva ERSTE Bank Hungary Zrt. Cerere de decizie preliminară formulată de Fővárosi Ítéltábla. (Cauza C- 34/18)

Trimitere preliminară - Protecția consumatorilor - Directiva 93/13/CEE - Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii - Articolul 3 alineatele (1) și (3) - Anexa la Directiva 93/13/CEE - Punctul 1 literele (m) și (q) - Contract de împrumut ipotecar - Act notarial - Aplicarea formulei executorii de către un notar - Răsturnarea sarcinii probei - Articolul 5 prima teză - Redactare clară și inteligibilă.

1) Articolul 3 alineatul (3) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii coroborat cu punctul 1 litera (q) din anexa la această directivă trebuie interpretat în sensul că nu califică drept abuzivă, în mod general și fără o examinare suplimentară, o clauză contractuală care nu s-a negociat individual și care are ca efect sau ca obiect răsturnarea sarcinii probei în detrimentul consumatorului.

2) Articolul 3 alineatul (3) din Directiva 93/13 coroborat cu punctul 1 litera (q) din anexa la această directivă trebuie interpretat în sensul, pe de o parte, că nu vizează o clauză care are ca obiect sau ca efect să determine consumatorul să considere în mod legitim că este obligat să își execute toate obligațiile contractuale, chiar dacă apreciază că anumite prestații nu sunt datorate, din moment ce această clauză nu afectează poziția juridică a consumatorului ținând seama de reglementarea națională aplicabilă, și, pe de altă parte, că vizează o clauză care are ca obiect sau ca efect obstrucționarea dreptului consumatorului de a introduce acțiuni în justiție sau de a exercita orice altă cale de atac, atunci când suma restantă datorată este stabilită prin act notarial dotat cu forță probantă, ceea ce îi permite creditorului să pună capăt litigiului în mod unilateral și definitiv.

3) *Articolul 5 din Directiva 93/13 trebuie interpretat în sensul că nu impune ca profesionistul să furnizeze informații suplimentare referitoare la o clauză care este redactată în mod clar, dar ale cărei efecte juridice nu pot fi stabilite decât prin intermediul unei interpretări a dispozițiilor dreptului național care nu fac obiectul unei jurisprudențe uniforme.*

4) *Articolul 3 alineatul (3) din Directiva 93/13 coroborat cu punctul 1 litera (m) din anexa la această directivă trebuie interpretat în sensul că nu vizează o clauză contractuală care autorizează profesionistul să aprecieze în mod unilateral dacă prestația care incumbă consumatorului a fost executată în conformitate cu contractul.*

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 19 septembrie 2019. Procedură penală împotriva EP. Cerere de decizie preliminară formulată de Rayonen sad Lukovit. (Cauza C-467/18)

Trimitere preliminară - Cooperare judiciară în materie penală - Articolele 6 și 47, precum și articolul 51 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene - Directiva 2012/13/UE - Articolul 8 alineatul (2) - Directiva 2013/48/UE - Articolul 12 - Directiva (UE) 2016/343 - Articolul 3 - Reglementare națională care autorizează, din motive terapeutice și de siguranță, internarea psihiatrică a persoanelor care, în stare de demență, au săvârșit fapte care prezintă pericol social - Dreptul la informare cu privire la drepturi - Dreptul de a avea acces la un avocat - Dreptul la o cale de atac efectivă - Prezumția de nevinovăție - Persoană vulnerabilă.

1) *Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale și Directiva 2013/48/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale și al procedurilor privind mandatul european de arestare, precum și dreptul ca o persoană terță să fie informată în urma privării de libertate și dreptul de a comunica cu persoane terțe și cu autorități consulare în timpul privării de libertate trebuie interpretate în sensul că se aplică unei proceduri judiciare precum cea prevăzută de reglementarea națională în discuție în litigiul principal, care autorizează, din motive terapeutice și de siguranță, internarea psihiatrică a persoanelor care, în stare de demență, au săvârșit fapte care prezintă pericol social. Directiva 2012/13 trebuie să fie interpretată în sensul că persoanele suspectate că au săvârșit o infracțiune trebuie să fie informate cu privire la drepturile lor cât mai rapid posibil din momentul în care suspiciunile al căror obiect îl fac justifică, într-un alt context decât urgența, ca autoritățile competente să restrângă libertatea acestora prin intermediul unor*

măsuri de constrângere și, cel târziu, înainte de primul lor interogatoriu oficial luat de poliție.

2) Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și articolul 8 alineatul (2) din Directiva 2012/13 și articolul 12 din Directiva 2013/48 trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede o procedură judiciară care autorizează, din motive terapeutice și de siguranță, internarea psihiatrică a unor persoane care, în stare de demență, au săvârșit fapte care prezintă pericol social, dacă această reglementare nu permite instanței competente să verifice dacă drepturile procedurale prevăzute de aceste directive au fost respectate în cursul procedurilor anterioare celei cu care aceasta este sesizată, nesupuse unui astfel de control jurisdicțional.

3) Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale și articolul 51 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale trebuie interpretate în sensul că nici această directivă, nici această dispoziție din Carta drepturilor fundamentale nu se aplică unei proceduri judiciare de internare psihiatrică în scopuri terapeutice precum cea prevăzută la articolul 155 și următoarele din Zakon za zdraveto (Legea privind sănătatea), în discuție în litigiul principal, pentru motivul că există un risc ca, având în vedere starea sa de sănătate, persoana în cauză să prezinte un pericol pentru sănătatea sa sau pentru cea a unor terți.

4) Principiul prezumției de nevinovăție prevăzut la articolul 3 din Directiva 2016/343 trebuie interpretat în sensul că impune ca, în cadrul unei proceduri judiciare de internare psihiatrică, din motive terapeutice și de siguranță, a unor persoane care, în stare de demență, au săvârșit fapte care prezintă pericol social, precum cea în discuție în litigiul principal, Ministerul Public să facă dovada că persoana a cărei internare este solicitată este autorul unor fapte despre care se consideră că constituie un astfel de pericol.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 24 septembrie 2019. KE împotriva LF. (Cauza C-209/18)

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru - Încălcarea Directivei 2006/123/CE și a articolelor 49 și 56 TFUE - Restricții și cerințe privind stabilirea sediului, forma juridică, participarea la capital și activitățile multidisciplinare ale societăților de ingineri constructori, de agenți de brevetare și de medici veterinari.

---

18 În această privință, este necesar să se arate că cererea de decizie preliminară este vădit inadmisibilă având în vedere articolul 94 litera (c) din Regulamentul de procedură, dat fiind că elementele expuse în cererea respectivă nu permit constatarea admisibilității acesteia din perspectiva condiției de a emana de la o „instanță”, în sensul articolului 267 TFUE. Astfel, Tribunalul Arbitral de pe lângă Asociația de arbitraj de pe lângă Baroul Cluj nu expune niciun element de natură să demonstreze că prezintă această calitate.

19 În măsura în care nu rezultă că legislația națională impune recurgerea la acest tribunal ca unic mijloc de a soluționa litigiul principal și exclude posibilitatea părților de a se adresa instanțelor ordinare, tribunalul arbitral menționat ar fi trebuit să stabilească motivele pentru care sesizarea sa era, în speță, obligatorie. Pe de altă parte, în decizia de trimitere, nu se face nicio referire la dispozițiile Codului de procedură civilă care guvernează arbitrajul instituționalizat. În consecință, trebuie să se considere că prezenta cerere de decizie preliminară este vădit inadmisibilă.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 24 septembrie 2019. Google LLC împotriva Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL). Cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État (Franța). (Cauza C- 507/17)

Cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État (Franța). Trimitere preliminară - Date cu caracter personal - Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea acestor date - Directiva 95/46/CE - Regulamentul (UE) 2016/679 - Motoare de căutare pe internet - Prelucrarea datelor care figurează pe pagini web - Întinderea teritorială a dreptului la dezindexare.

Articolul 12 litera (b) și articolul 14 primul paragraf litera (a) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, precum și articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46 (Regulamentul general privind protecția datelor) trebuie interpretate în sensul că, atunci când operatorul unui motor de căutare admite o cerere de dezindexare în temeiul acestor dispoziții, el nu este obligat să efectueze această dezindexare în ansamblul versiunilor motorului său, ci în versiunile acestuia care corespund ansamblului statelor membre, iar aceasta, dacă este necesar, în combinație cu măsuri care,

îndeplinind totodată cerințele legale, permit efectiv să îi împiedice sau, cel puțin, să îi descurajeze în mod serios pe utilizatorii de internet care efectuează o căutare pe baza numelui persoanei vizate din unul dintre statele membre de la a avea acces, prin intermediul listei de rezultate afișate în urma acestei căutări, la linkurile care fac obiectul acestei cereri.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 24 septembrie 2019. GC și alții împotriva Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL). Cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État (Franța). (Cauza C- 136/17)

Trimitere preliminară - Date cu caracter personal - Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea acestor date care figurează pe pagini web - Directiva 95/46/CE - Regulamentul (UE) 2016/679 - Motoare de căutare pe internet - Prelucrarea datelor conținute pe site-uri web - Categoriile de date specifice prevăzute la articolul 8 din această directivă și la articolele 9 și 10 din acest regulament - Aplicabilitatea acestor articole în cazul operatorului motorului de căutare - Întinderea obligațiilor acestui operator în raport cu articolele menționate - Publicarea datelor pe site-uri web numai în scopuri jurnalistice, artistice sau literare - Incidentă asupra prelucrării unei cereri de dezindexare - Articolele 7, 8 și 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

1) Dispozițiile articolului 8 alineatele (1) și (5) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date trebuie interpretate în sensul că interdicția sau restricțiile referitoare la prelucrarea categoriilor speciale de date cu caracter personal, menționate de aceste dispoziții, se aplică, sub rezerva excepțiilor prevăzute de această directivă, și operatorului unui motor de căutare în cadrul responsabilităților, al competențelor și al posibilităților sale în calitate de operator al prelucrării efectuate în cursul activității acestui motor, cu ocazia unei verificări realizate de acest operator, sub controlul autorităților naționale competente, în urma unei cereri formulate de persoana vizată.

2) Dispozițiile articolului 8 alineatele (1) și (5) din Directiva 95/46 trebuie interpretate în sensul că, în temeiul acestora, operatorul unui motor de căutare este în principiu obligat, sub rezerva excepțiilor prevăzute de această directivă, să admită cererile de dezindexare referitoare la linkuri care duc spre pagini web pe care figurează date cu caracter personal care se încadrează în categoriile speciale vizate de aceste dispoziții.

Articolul 8 alineatul (2) litera (e) din Directiva 95/46 trebuie interpretat în sensul că, în temeiul acestuia, un operator poate refuza să admită o cerere de

dezindexare atunci când constată că linkurile în cauză duc spre conținuturi care includ date cu caracter personal care se încadrează în categoriile speciale vizate la acest articol 8 alineatul (1), dar a căror prelucrare este acoperită de excepția prevăzută la respectivul articol 8 alineatul (2) litera (e), cu condiția ca această prelucrare să îndeplinească ansamblul celorlalte condiții de legalitate stabilite de această directivă și cu excepția cazului în care persoana vizată are, în temeiul articolului 14 primul paragraf litera (a) din directiva menționată, dreptul de a se opune respectivei prelucrări din considerente întemeiate și legitime legate de situația sa particulară.

Dispozițiile Directivei 95/46 trebuie interpretate în sensul că, atunci când operatorul unui motor de căutare este sesizat cu o cerere de dezindexare privind un link către o pagină web pe care sunt publicate date cu caracter personal care se încadrează în categoriile speciale prevăzute la articolul 8 alineatul (1) sau (5) din această directivă, acest operator trebuie să verifice, pe baza tuturor elementelor relevante din speță și ținând seama de gravitatea ingerinței în drepturile fundamentale ale persoanei vizate la respectarea vieții private și la protecția datelor cu caracter personal, consacrate la articolele 7 și 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în temeiul motivelor de interes public major vizate la articolul 8 alineatul (4) din directiva menționată și cu respectarea condițiilor prevăzute la această din urmă dispoziție, dacă includerea acestui link în lista de rezultate, care se afișează în urma unei căutări efectuate plecând de la numele acestei persoane, se dovedește strict necesară pentru protecția libertății de informare, consacrată la articolul 11 din această cartă, a utilizatorilor de internet potențial interesați să aibă acces la această pagină web prin intermediul unei asemenea căutări.

3) Dispozițiile Directivei 95/46 trebuie interpretate în sensul că,

- pe de o parte, informațiile referitoare la o procedură judiciară căreia i-a făcut obiectul o persoană fizică, precum și, dacă este cazul, cele referitoare la condamnarea care a rezultat din aceasta constituie date referitoare la „infracțiuni” și la „condamnări penale”, în sensul articolului 8 alineatul (5) din această directivă, și
- pe de altă parte, operatorul unui motor de căutare este obligat să admită o cerere de dezindexare privind linkuri către pagini web pe care figurează asemenea informații atunci când aceste informații se referă la o etapă anterioară a procedurii judiciare în cauză și nu mai corespund, ținând seama de desfășurarea acesteia, situației actuale, în măsura în care se constată, în cadrul verificării motivelor de interes public major vizate la articolul 8 alineatul (4) din directiva menționată, că, având în vedere ansamblul împrejurărilor speței, drepturile fundamentale ale persoanei vizate, garantate de articolele 7 și 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, prevalează asupra celor ale

utilizatorilor de internet potențial interesați, protejate de articolul 11 din această cartă.

Ordonanța Curții (Camera a doua) din 24 septembrie 2019. Procedură penală împotriva QR. Cerere de decizie preliminară formulată de Spetsializiran nakazatelen sad. (Cauza C- 467/19 PPU)

Cerere de decizie preliminară formulată de Spetsializiran nakazatelen sad.

Trimitere preliminară - Procedură preliminară de urgență - Cooperare judiciară în materie penală - Directiva (UE) 2016/343 - Articolul 7 alineatul (4) - Consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale - Dreptul de a păstra tăcerea și dreptul de a nu se autoincrimina - Acord încheiat între procuror și autorul unei infracțiuni - Aprobarea unui asemenea acord de către instanță - Condiție - Consimțământul celorlalte persoane acuzate - Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene - Inaplicabilitate.

Articolul 7 alineatul (4) din Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale trebuie interpretat în sensul că nu reglementează aspectul dacă aprobarea, de către o instanță, a unui acord privind aplicarea unei pedepse negociate precum cel în discuție în litigiul principal, încheiat între o persoană acuzată de apartenența sa prezumată la un grup infracțional organizat și procuror, poate sau nu să fie supusă condiției ca celelalte persoane acuzate de apartenența lor la acest grup infracțional să își dea consimțământul pentru încheierea acestui acord.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 26 septembrie 2019. Vitali SpA împotriva Autostrade per l'Italia SpA. Cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia. (Cauza C- 63/18)

Cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia. Trimitere preliminară - Articolele 49 și 56 TFUE - Atribuirea contractelor de achiziții publice - Directiva 2014/24/UE - Articolul 71 - Subcontractare - Reglementare națională care limitează posibilitatea de a subcontracta la 30 % din valoarea totală a contractului.

Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE, astfel

cum a fost modificată prin Regulamentul delegat (UE) 2015/2170 al Comisiei din 24 noiembrie 2015, trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care limitează la 30 % partea din contract pe care ofertantul este autorizat să o subcontracteze unor terți.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 26 septembrie 2019. UTEP 2006. SRL împotriva Vas Megyei Kormányhivatal Hatósági Főosztály, Hatósági, Építésügyi és Oktatási Osztály. Cerere de decizie preliminară formulată de Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság. (Cauza C- 600/18)

Trimitere preliminară - Transport rutier - Articolele 91 și 92 TFUE - Regulamentul (UE) nr. 165/2014 - Articolul 32 alineatul (3), articolul 33 alineatul (1) și articolul 41 alineatul (1) - Încălcarea normelor referitoare la utilizarea tahografelor - Obligația statelor membre de a prevedea sancțiuni efective, disuasive și nediscriminatorii - Întreprinderi mici și mijlocii rezidente și nerezidente - Tratamente diferențiate.

Articolul 41 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 165/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 februarie 2014 privind tahografele în transportul rutier, de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3821/85 al Consiliului privind aparatura de înregistrare în transportul rutier și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere trebuie interpretat în sensul că se opune unei practici administrative a unui stat membru în temeiul căreia, spre deosebire de întreprinderile mici și mijlocii de transport rutier nerezidente, celor care sunt stabilite pe teritoriul acestui stat membru li se poate aplica o sancțiune mai ușoară, constând într-un avertisment, în locul unei amenzi administrative, atunci când astfel de întreprinderi mici și mijlocii comit pentru prima dată o încălcare a dispozițiilor Regulamentului nr. 165/2014 cu același nivel de gravitate.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 1 octombrie 2019. Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände - Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. împotriva Planet49 GmbH. Cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof. (Cauza C- 673/17)

Trimitere preliminară - Directiva 95/46/CE - Directiva 2002/58/CE - Regulamentul (UE) 2016/679 - Prelucrarea datelor cu caracter personal și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor electronice

- Cookie-uri - Noțiunea de consimțământ al persoanei vizate - Declaraire a consimțământului prin intermediul unei căsuțe bifate în prealabil.

---

1) *Articolul 2 litera (f) și articolul 5 alineatul (3) din Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/136/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009, coroborate cu articolul 2 litera (h) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, precum și cu articolul 4 punctul 11 și cu articolul 6 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46 (Regulamentul general privind protecția datelor) trebuie să fie interpretate în sensul că consimțământul prevăzut la aceste dispoziții nu este dat în mod valabil atunci când stocarea de informații sau dobândirea accesului la informațiile deja stocate în echipamentul terminal al utilizatorului unui site internet, prin cookie-uri, este autorizată prin intermediul unei căsuțe bifate în prealabil pe care acest utilizator trebuie să o debifeze în cazul în care refuză să își dea consimțământul.*

2) *Articolul 2 litera (f) și articolul 5 alineatul (3) din Directiva 2002/58, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/136, coroborate cu articolul 2 litera (h) din Directiva 95/46, precum și cu articolul 4 punctul 11 și cu articolul 6 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul 2016/679 nu trebuie să fie interpretate diferit în funcție de aspectul dacă informațiile stocate sau consultate în echipamentul terminal al utilizatorului unui site internet constituie sau nu date cu caracter personal, în sensul Directivei 95/46 și al Regulamentului 2016/679.*

3) *Articolul 5 alineatul (3) din Directiva 2002/58, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/136, trebuie interpretat în sensul că informațiile pe care furnizorul de servicii trebuie să le ofere utilizatorului unui site internet includ durata de funcționare a cookie-urilor, precum și posibilitatea sau imposibilitatea ca terții să aibă acces la aceste cookie-uri.*
